

bygningers grund, gårdsplads og have kun er delvis fritaget for kommunal grundskyld i medfør af bestemmelserne i § 5, indtræder fritagelse for kommunal ejendomsskyld i det omfang, hvori bygningernes grund, gårdsplads og have er fritaget for kommunal grundskyld.

Stk. 2. Når der i medfør af bestemmelserne i §§ 6—7 kan meddeles hel eller delvis fritagelse for kommunal grundskyld af en ejendom, kan der af kommunalbestyrelsen tillige meddeles hel eller delvis fritagelse for den ejendommen påhvilende kommunale ejendomsskyld. Fritagelse kan dog højst tilstås i samme omfang, som ejendommen er fritaget for den på ejendommen hvilende ejendomsskyld til staten (jfr. § 76 i lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme).

§ 11.

Stk. 1. I tilfælde, hvor en bygning ved deklaration fra ejeren er underkastet bestemmelserne i § 7 i lov nr. 137 af 12. marts 1918 om bygningsfredning, kan indenrigsministeren tilstå hel eller delvis fritagelse for så stor en del af den ejendommen til enhver tid påhvilende kommunale ejendomsskyld, som forholdsmæssigt falder på den fredede bygning.

Stk. 2. En ejendom, hvortil der hører frugtplantage på 2000 m² eller derover, og som i det før 1. april 1957 senest afsluttede skatteår har været helt eller delvis fritaget for kommunal ejendomsskyld i henhold til § 2 i lov nr. 189 af 11. juni 1954 om beskatning af frugtplantager, er fritaget for så stor en del af den ejendommen til enhver tid påhvilende kommunale ejendomsskyld, som svarer til forholdet mellem det skattebeløb, der som følge af fritagelsen ikke skulle erlægges i det nævnte skatteår, og den ejendomsskyld, der uden fritagelsen ville have påhvilet ejendommen i samme skatteår. Var fritagelsen i henhold til den ovennævnte lov af 11. juni 1954 tidsbegrænset, gælder den heromhandlede fritagelse dog kun for resten af det pågældende tidsrum. Såfremt en ejendom, hvortil der hører frugtplantage på 2000 m² eller derover, — uanset foranstående bestemmelser — ikke er fritaget for kommunal ejendomsskyld, kan kommunalbestyrelsen meddele fritagelse her-

for i samme omfang, som ejendommen i medfør af bestemmelsen i § 77, stk. 2, i lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme er fritaget for ejendomsskyld til staten.

Stk. 3. En ejendom, der i det før 1. april 1957 senest afsluttede skatteår har været helt eller delvis fritaget for kommunal ejendomsskyld i henhold til lovgivningen om byggeri med offentlig støtte, er for den resterende del af den i henhold til vedkommende lovbestemmelse fastsatte fritagelsesperiode fritaget for så stor en del af den ejendommen til enhver tid påhvilende kommunale ejendomsskyld, som svarer til forholdet mellem det skattebeløb, der som følge af fritagelsen ikke skulle erlægges i det nævnte skatteår, og den ejendomsskyld, der uden fritagelsen ville have påhvilet ejendommen i samme skatteår.

Stk. 4. Den ved bestemmelsen i § 19, stk. 1, nr. 3, i lov nr. 188 af 20. maj 1933 om kommunale ejendomsskatter hjemlede tidsbegrænsede frihed for kommunal ejendomsskyld af hede- og klitplantager skal også — inden for det pågældende åremål — omfatte kommunal ejendomsskyld i henhold til nærværende lov.

III. Ejendomme beliggende i flere kommuner.

§ 12.

Når en i flere kommuner beliggende ejendom under eet er vurderet til grundskyld til staten, foretages der, jfr. § 33, stk. 2, i lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme, af vedkommende vurderingsråd ved vurderingerne en fastsættelse af, hvor stor en del af grundværdien og ejendomsværdien for den pågældende ejendom og eventuelle fradrag for forbedringer der må henføres til hver af kommunerne. Ved anvendelsen af bestemmelserne i §§ 72—74 i samme lov må der ved afgørelsen af, om forskelsværdien ved en ejendomsansættelse bliver mindre end 5 pct. af grundværdien, jfr. lovens § 72, alene henses til ejendommen som helhed og ikke til de i de enkelte kommuner beliggende dele af ejendommen. Såfremt ejendommen er delvis fritaget for grundskyld eller ejendomsskyld til kommunen, skal vurderingsrådet, jfr.